

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Jaroslava Krajča, JUDr. Eleny Berthotyovej, JUDr. Vojtecha Lefflera a JUDr. Borisa Minksa, v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňi Krajského súdu [REDAKOVANÉ] narodenej [REDAKOVANÉ] v [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] konajúce o odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a o odvolaní sudkyne JUDr. [REDAKOVANÉ] na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. 12. 2005 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu z 24. júna 2005, sp. zn. 1 Ds 14/04 **z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch sa JUDr. [REDAKOVANÉ] z disciplinárneho previnenia, ktorého sa mala dopustiť tak, že

v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], IČO: [REDAKOVANÉ] vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 K 65/03 konala (vykonávala procesné úkony a vyhlásila konkurz na majetok úpadcu) napriek tomu, že návrh veriteľa – spoločnosti [REDAKOVANÉ] so sídlom [REDAKOVANÉ], na vyhlásenie konkurzu, podaný [REDAKOVANÉ], nebol doložený plnomocenstvom na konanie a v spise nie sú ani podklady o preukázaní právnej subjektivity označenej spoločnosti a jej spôsobilosti byť účastníkom konania, z čoho vyplýva, že sudkyňa konala v rozpore s ustanovením § 19 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku a vôbec neverifikovala subjektivitu označenej spoločnosti

o s l o b o d z u j e.

Podľa § 131 ods. 4 Zákona o sudcoch a prísediacich odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) podal dňa 4. júna 2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Krajského súdu v Bratislave JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňi Krajského súdu v Bratislave, narodenej [REDAKOVANÉ] v [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], pretože

1 A/ v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], IČO: [REDAKOVANÉ] vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 K 65/03 vydala dňa

27. 01. 2004 uznesenie č.k. 6 K 65/03-26, ktorým súd ustanovil do konkurzného konania za predbežného správcu konkurznej podstaty JUDr. [REDAKOVANÉ], advokáta sídlo [REDAKOVANÉ] následne sudkyňa dňa 31. 3. 2004 vydala uznesenie č.k. 6 K 65/03-98, ktorým ho ustanovila do funkcie správcu konkurznej podstaty, pričom tento bol ustanovený do funkcie v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, keď v žiadosti o ustanovenie predbežného správcu konkurznej podstaty sudkyňa uviedla priamo meno JUDr. [REDAKOVANÉ] s poznámkou, že ide o návrh najväčšieho veriteľa (veriteľ spoločnosť [REDAKOVANÉ] so sídlom [REDAKOVANÉ], zastúpená J. P. [REDAKOVANÉ] splnomocnencom na základe plnej moci podala Krajskému súdu v Bratislave návrh na ustanovenie JUDr. [REDAKOVANÉ] za predbežného správcu 04. 12. 2003),

1 B/ v označenej konkurznej veci konala (vykonávala procesné úkony a vyhlásila konkurz na majetok úpadcu) napriek tomu, že návrh veriteľa – spoločnosti [REDAKOVANÉ] so sídlom [REDAKOVANÉ], na vyhlásenie konkurzu, podaný [REDAKOVANÉ], nebol doložený plnomocenstvom na konanie a v spise nie sú ani podklady o preukázaní právnej subjektivity označenej spoločnosti a jej spôsobilosti byť účastníkom konania, z čoho vyplýva, že sudkyňa konala v rozpore s ustanovením § 19 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku a vôbec neverifikovala subjektivitu označenej spoločnosti.

2/ v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ], vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 K 6/00 sudkyňa nevyužila svoje zákonné oprávnenia, ktoré jej vyplývajú z ustanovenia § 12 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov napriek skutočnosti, že mala vedomosť o nezákonnom postupe správkynke konkurznej podstaty v tomto konkurznom konaní, ktorý spočíva v tom, že správkynka konkurznej podstaty zapísala súbor strojov na základe žiadosti spoločnosti [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ], IČO: [REDAKOVANÉ] do súpisu konkurznej podstaty úpadcu s poznámkou, ktorá spochybňuje ich zaradenie do súpisu. Súd nevyzval spoločnosť [REDAKOVANÉ], na podanie vylučovacej žaloby podľa § 19 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ale napriek tomu spoločnosť [REDAKOVANÉ] túto možnosť využila a podala dňa 8. 10. 2001 excindačnú žalobu o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty na Krajský súd v Bratislave. Správkynka konkurznej podstaty uzatvorila dňa 03. 03. 2003 zmluvu o predaji častí podniku so spoločnosťou [REDAKOVANÉ]. Zmluva sa vzťahovala i na odpredaj súboru strojov, ohľadom ktorých spoločnosť [REDAKOVANÉ] podala vylučovacie žaloby. Súčasťou zmluvy je i dodatok č. 1, ktorým bol kupujúci oboznámený so skutočnosťou, že „na základe tejto zmluvy nadobudol i vlastnícke právo k veciam, ktoré sú do súpisu konkurznej podstaty zaradené s poznámkou v zmysle ustanovenia § 19 ZKV a ktoré sú predmetom konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave a v prípade, ak bude na základe právoplatného súdneho rozhodnutia predávajúci povinný vydať predmetné stroje žalobcovi, zaväzuje sa vrátiť kupujúcemu pomernú časť zaplatenej kúpnej ceny“. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov podstatu možno speňažiť predajom na dražbe alebo predajom mimo dražby. Z uvedeného vyplýva, že speňažovanie sa týka podstaty a v rámci jej speňažovania nemôže dôjsť k odpredaju vecí, o ktorých sú pochybnosti, či do podstaty patria, pretože boli do súpisu podstaty zapísané s poznámkou. O tom, či vec patrí alebo nepatrí do podstaty môže rozhodnúť iba nestranný a nezávislý súd a až podľa právoplatného rozhodnutia súdu je možné pristúpiť k speňažovaniu vecí, o ktorých súd

rozhodol, že do podstaty patria. Na uvedené skutočnosti upozorňovala sudkyňa spoločnosť [REDAKOVANÉ] podaním doručeným súdu 04. 04. 2003.

3/ v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], IČO: [REDAKOVANÉ] vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 K 35/03 vydala dňa 27. 08. 2003 uznesenie sp. zn. 6 K 35/03, ktorým súd vyhlásil konkurz na JUDr. [REDAKOVANÉ], advokáta so sídlom [REDAKOVANÉ], pričom tento bol ustanovený do funkcie v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 49/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, keď v žiadosti o ustanovenie je v poznámke uvedené „na návrh najväčšieho veriteľa – [REDAKOVANÉ] – JUDr. [REDAKOVANÉ]“ (veriteľ [REDAKOVANÉ] podal Krajskému súdu v Bratislave návrh na ustanovenie JUDr. [REDAKOVANÉ] za správcu konkurznej podstaty 18. 06. 2003).

Minister v návrhu tvrdil, že z konania sudkyne opísaného pod bodmi 1A/ a 3/ vyplýva, že správcovia konkurznej podstaty boli súdom ustanovení do konkurzných konaní v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o konkurze“) a § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a teda sudkyňa opakovane zavinene porušila a nesplnila povinnosti sudcu, ktoré jej ukladajú citované ustanovenia a rozhodnutia, ktorými boli správcovia súdom ustanovení do funkcie, zjavne nemajú oporu v právnom poriadku, zároveň sudkyňa týmto svojim správaním vzbudila oprávnenú pochybnosť o jej nestrannosti pri rozhodovaní a o nezaujatosti voči účastníkom konania a správaním pod bodom 1B/ a 2/ oprávnenú pochybnosť o jej svedomitosti.

Minister závažnosť konania sudkyne videl v miere jej zavinenia, v opakovaní porušovania a nepĺnenia povinností, ako aj v spôsobe jej konania, keď z postupu je zrejmé, že správcov konkurzných podstat sudkyňa vyberala na návrh veriteľa pred vyhlásením konkurzu a ustanovovala ich do konkurzných konaní mimo poradia ich zápisu v zozname. Uvedený postup je netransparentný a vytvára obzvlášť závažný následok – právnu neistotu a zároveň aj nerovnosť v postavení správcov. Za absolútne neprípustné, nesvedomité a mimoriadne závažné tiež považoval konanie opísané pod bodom 1B/, keď sudkyňa vyhlásila konkurz na majetok úpadcu, keď žiadnym spôsobom neverifikovala subjektivitu navrhovateľa a následne jeho spôsobilosť byť účastníkom konania.

Navrhol preto, aby disciplinárny súd vykonal dokazovanie a vyniesol rozhodnutie, ktorým uzná disciplinárne stíhanú sudkyňu vinnú zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o sudcoch“) v znení účinnom do 31. 10. 2003 a závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) a písm. b) v spojení s ods. 2 písm. b) a § 116 ods. 2 písm. f) Zákona o sudcoch v znení účinnom od 1. 11. 2003 a uloží jej disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c) Zákona o sudcoch účinného od 1. 11. 2003 a to odvolanie z funkcie sudcu.

Vo veci konal Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny súd, ktorý rozhodnutím z 24. 6. 2005, sp. zn. 1 Ds 14/04, sudkyňu Krajského súdu v Bratislave JUDr. [REDAKOVANÉ], uznal vinnou podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zák. č. 385/2000 Z. z., účinného od 1. 11. 2003 v znení neskorších zmien na skutkovom základe, že:

v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ]
IČO: [REDAKOVANÉ], vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 K 65/03 konala (vykonávala procesné úkony a vyhlásila konkurz na majetok úpadcu) napriek tomu, že návrh veriteľa – spoločnosti [REDAKOVANÉ] so sídlom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] na vyhlásenie konkurzu, podaný [REDAKOVANÉ], nebol doložený plnomocenstvom na konanie a v spise nie sú ani podklady o preukázaní právnej subjektivity označenej spoločnosti a jej spôsobilosti byť účastníkom konania, z čoho vyplýva, že sudkyňa konala v rozpore s ustanovením § 19 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku a vôbec neverifikovala subjektivitu označenej spoločnosti.

Za uvedený skutok jej uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov.

Prvostupňový disciplinárny súd dospel k záveru, že vykonanými dôkazmi nebola obhajoba sudcu vo vzťahu k bodu 1A/ a 3/ návrhu vyvrátená, a preto sa so skutkovými a právnymi závermi obhajoby sudkyne stotožnil, pritom zobral do úvahy aj rozhodnutie, v ktorom odvolací disciplinárny senát zaujal stanovisko v obdobnej veci (vec sp. zn. 1 Dso 16/04). Zároveň mal na zreteli, že každú vec je potrebné posudzovať zo všetkých hľadísk a treba ju posudzovať individuálne.

Ku skutkom uvedeným v návrhu na disciplinárne previnenie v bodoch 1A/ – konkurzná vec úpadcu [REDAKOVANÉ] a 3/ – konkurzná vec úpadcu [REDAKOVANÉ], prvostupňový disciplinárny súd dospel k záveru, že tam uvedené skutky sú svojou povahou z hľadiska posúdenia konania sudcu rovnaké a pri ich posudzovaní nezistil zavinenie zo závažného disciplinárneho previnenia v zmysle návrhu, či už podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch účinného do 31. 10. 2003, ani podľa § 116 ods. 2 písm. f) Zákona o sudcoch účinného od 1. 11. 2003 tak, ako to navrhol minister, a to ani vo forme úmyslu ani vo forme vedomej, či nevedomej neobstaranosti. Vykonaným dokazovaním bolo celkom jednoznačne preukázané, že sudkyňa v oboch konkrétnych veciach ustanovila predbežného správcu konkurznej podstaty a správcu konkurznej podstaty spôsobom, aký bol v čase, keď takto konala, zaužívaný a bežný pre ustanovovanie správcov na Krajskom súde Bratislava v oboch prípadoch. Tým, že v žiadosti o ustanovenie správcu konkurznej podstaty v časti „poznámka“ uviedla meno správcu s poznámkou, že ide o návrh najväčšieho veriteľa, neporušila ustanovenie § 8 ods. 1 Zákona o konkurze ani ustanovenie § 11 ods. 1 vyhlášky ani Opatrenie č. 9 predsedníčky Krajského súdu Bratislava zo dňa 11. 10. 2001, ktorou bol upravený postup pri ustanovovaní správcov konkurznej podstaty do konkurzných konaní. Podľa disciplinárneho súdu naopak z dokazovania vyplynulo, že postup sudkyne, pri ustanovovaní predbežného správcu a správcu konkurznej podstaty v uvedených veciach, bol v súlade so zákonom, vyhláškou i opatrením predsedníčky krajského súdu.

V súvislosti so skutkom uvedeným v bode 2/ návrhu na disciplinárne konanie, v ktorom sa sudkyňa kládla za vinu konanie, ktorým mala naplniť pojmové znaky závažného disciplinárneho konania tým, že v konkurznej veci [REDAKOVANÉ] vedenej pod sp. zn. 6 K 6/00 neuložila spoločnosti [REDAKOVANÉ] lehotu na podanie vylučovacej žaloby podľa § 19 ods. 2 Zákona o konkurze, a že nevyužila svoje zákonné oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 12 Zákona o konkurze a nezakázala správkyni konkurznej podstaty speňažiť hnutelný majetok, ktorý je predmetom vylučovacej žaloby, prvostupňový disciplinárny súd dospel k záveru, že v označenej veci úpadcu [REDAKOVANÉ] správkynia konkurznej podstaty v tomto konkurznom konaní zapísala súbor strojov na základe žiadosti spoločnosti [REDAKOVANÉ] do súpisu konkurznej podstaty s poznámkou a súd nevyzval spoločnosť [REDAKOVANÉ]

